

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Holly Webb

HARRY,
UN CĂȚELUȘ FĂRĂ ADĂPOST

Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol

Pentru Robin și William

Holly Webb

HARRY, UN CĂȚELUȘ FĂRĂ ADĂPOST

Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol

Harry the Homeless Puppy

Holly Webb

Text copyright © 2009 Holly Webb

Copyright ilustrații © 2009 Sophy Williams

Ediție publicată prin înțelegere cu Stripes Publishing Ltd., Londra

Editura Litera

O.P. 53, C.P. 212, sector 4,

București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;

0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Harry, un cățeluș fără adăpost

Copyright © 2016 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Justina Bandol

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Irina Ilie

Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Harry, un cățeluș fără adăpost / trad. Justina Bandol –

București: Litera, 2016

ISBN 978-606-33-0280-0

I. Bandol, Justina

82-93-34=135.1

778.534.6

Capitolul unu

– Beth, trebuie să mergem, îi spuse tatăl ei cu voce blândă.

Mai aveau puțin până să plece la aeroport.

Beth nu răspunse. Mângâie doar căpșorul alb și moale și urechile castanii ale lui Harry. Nu-și putea opri lacrimile care-i alunecau pe obraji. Cățelușul sări, punându-și lăbuțele pe umărul ei, și-i linse picăturile sărate.

– Ah, Harry, ai să-mi lipsești atât de mult! Nu vreau să-mi iau la revedere de la tine, șopti fetița.

Vocea ei suna atât de trist, încât Harry încetă să mai dea din codița răsucită. Despre ce tot vorbea Beth? Nu-i suna prea bine. Spera că aveau să plece repede din locul acesta: era prea multă gălăgie și mirosea cam ciudat. Păreau să fie o mulțime de alți câini prin preajmă – îi auzea lătrând, mârâind și scâncind. El voia să se întoarcă în casa lui.

– Uite coșul și jucărioarele! spuse mama lui Beth, punându-le în cușcă. Iartă-mă, iubito, dar chiar trebuie să mergem; nu putem întârzia la aeroport. O să fie o călătorie foarte interesantă, nu crezi?

Harry se uită cum coșul, osul lui preferat din cauciuc roșu și peștișorul din plastic scârțâitor erau puse în cușca de sârmă. Beth apăsă de vreo două ori peștișorul pentru el, făcându-l să chițăie, apoi se frecă la ochi cu dosul palmei. Harry scoase un scheunat nedumerit și o privi cu ochii lui mari, castanii. Ce se petrecea?

– Ah, mami, își dă seama că se întâmplă ceva rău, spuse Beth în timp ce se ridica.

– Nu-ți face griji! îi spuse cu înțelegerere fata care lucra la adăpostul de animale. O chema Sally și părea drăguță, dar Beth își dorea să n-o fi întâlnit niciodată. O să-și găsească foarte curând un cămin confortabil, sunt sigură. E un cățeluș prea simpatic ca să rămână mult timp la noi, iar puii din rasa Jack Russell sunt foarte căutați.

Beth încuviință din cap, ștergându-și lacrimile cu mâneca. Probabil că ar fi trebuit să se bucure – firește că nu voia ca Harry să stea în adăpost multă vreme, singur și nefericit în cușca lui nu tocmai spațioasă. Dar nu voia nici să-l ia altcineva! Era cățelușul ei.

Îl primise abia de două luni, dar tatăl ei venise cu vestea că firma la care lucra îl trimitea în America pentru trei ani. În prima clipă, perspectiva de a locui la New York păruse foarte interesantă, dar aproape imediat fetița se gândise la Harry. Oare lui avea să-i placă?

Și apoi tatăl ei spusese că nu-l puteau lua. Că ar fi fost prea dificil să-l pună în carantină și că urma să locuiască într-un apartament de bloc în care nu puteau ține câini. Pe Harry trebuiau să-l lase aici, și, cum nu aveau pe nimeni care să-l primească, nu le rămânea decât să-l ducă la un adăpost – căminul câinilor nedoriți. Ceea ce nu părea drept, pentru că Beth își dorea foarte mult să-l aibă.